

Essay

Een Kerstwens

"Glorie in de hoogste hoogten aan God, en op aarde vrede onder mensen van goede wil." - Lukas 2:14

Wanneer we de oneerbiedige en onlogische "Kerstman" mythologie even wegdenken en het feit opzij zetten dat 25 december van oorsprong het heidense feest van *Saturnalia* was; en wanneer we niet verleid en afgeleid worden door alle opzichtige commerciële aspecten van het zogenoemde "feest" seizoen, is de geboorte van Christus zonder twijfel één van de meest inspirerende en betekenisvolle gebeurtenissen in de gehele menselijke geschiedenis.

De mensheid lijkt de diepgewortelde wens te bezitten niet alleen te zijn in het universum. Als bewijs hiervan kunnen we wijzen op oude mythologie die vervuld was met het komen en gaan van halfgoden en diverse hemelse wezens. Ook de hedendaagse maatschappij, met al haar sofisme, is bevangen door het idee van bezoeken van buitenaardse wezens. Ons verlangen naar contact met de buitenaardse wereld is zonder twijfel één van de redenen waarom de geboorte van Jezus zo meeslepend is.

Daar onze moderne wereld zover verwijderd is van Bijbelse tijden, is het voor ons soms moeilijk de wonderbaarlijke en miraculeuze zaken die in de Schrift staan opgetekent, te begrijpen. Maar, waarom staan we niet even stil en overdenken we het tafereel wat in het Kerstverhaal wordt geschetst?

Stelt u zich eens voor dat u een nederige Joodse herder bent die zijn schapen weidt in het open gebied van Judea. De verlatenheid en complete duisternis stelt u in staat de nachtelijke hemel te bewonderen. De sterren flonkeren als miljoenen diamanten tegen de inktzwarte nacht, lang voordat steden hun kunstlicht tegen de hemel zouden laten weerkaatsen. Plotseling verschijnt er vanuit het niets een verheerlijkte engel die aankondigt dat de langverwachte Messias en Redder in Bethlehem is geboren, op slechts een kleine afstand van hier.

Voordat je hersteld bent van je ontzag, weerklinkt er plotseling een hemels engelenkoor - vanuit de hemel. Ze beginnen het meest harmonieuze en wonderbaarlijke lied te zingen dat ooit door menselijke oren is gehoord. De tekst

is als volgt: **"Glorie in de hoogste hoogten aan God, en op aarde vrede onder mensen van goede wil."** Hun vreugdevolle lied weerkaatst in de nacht. Je bent zo verrukt dat je elk moment verwacht Jehovah's eigen stem als donder uit de hemel te horen klinken. Maar dan, net zo onverwachts als dat de engelen zijn verschenen - verdwijnen ze. En de stille duisternis keert terug.

Dat is hoe Jehovah de geboorte van zijn zoon aan de wereld kenbaar maakte, door enkele herders uit te nodigen ooggetuigen te worden van de meest verwachte en gevierde gebeurtenis in de geschiedenis van de wereld. Wat een voorrecht hadden deze herders door hemelse engelen uitgenodigd te worden hulde te brengen aan de baby Jezus in de nacht van zijn geboorte.

Maar Jezus' trotse Vader, Jehovah, was niet de enige die de geboorte van zijn speciale zoon aandacht gaf. Ook Satan was geïnteresseerd in de geboorte van Christus. Dus, ondanks dat het verslag dit niet vermeldt, is het duidelijk dat de god van deze wereld, de Duivel, zijn bovenmenselijke macht gebruikte om iets wat leek op een ster aan de hemel te laten verschijnen. De zogenaamde "wijze mannen" uit het Oosten waren geen Joden, maar bijgelovige astrologen, en zij begonnen de "ster" te volgen toen deze zich aan de hemel begon voort te bewegen. De ster stopte boven Jeruzalem, zodat de onwetende astrologen de moorddadige koning Herodus konden aanzetten tot het uit de weg ruimen van de zuigeling die koning zou worden. Nadien leidde de ster de vreemdelingen naar de plaats waar Jezus zich bevond; die zich volgens de Bijbel trouwens in een huis bevond en niet in een kribbe, zoals in Kerststukken wordt uitgebeeld. De astrologen waren dus niet ter plaatse *in de nacht* van Jezus' geboorte, maar arriveerden enige tijd later. Jehovah dwarsboomde Satans plannetje om Christus in zijn wieg te laten ombrengen, door de astrologen in een droom te waarschuwen niet terug te keren naar Herodus. Als uiting van zijn woede, liet de Duivel alle jongetjes jonger dan twee jaar ter dood brengen. Dat aspect van het kerstverhaal wordt zelden verteld.

Maar, sommigen zullen zich afvragen waarom Jezus niet gewoon als een volwassene verscheen. Waarom kwam hij niet gewoon uit de hemel neerdalen als een engel? Welk doel diende het dat Jezus als een hulpeloze zuigeling geboren werd? Hebt *u* daar ooit over nagedacht?

De reden heeft te maken met wat er gebeurde in de Hof van Eden. Toen God en zijn zoon de schepping van de aarde voleindigde, en nadat Adam en Eva geschapen waren, kondigde God zijn engelen aan dat hij zou gaan rusten van elk verder scheppend werk. Hij kondigde ook aan dat het zijn voornemen was dat het mooie menselijke koppel dat hij net gemaakt had, kinderen zouden hebben en de aarde zouden vullen, zodat de gehele aarde, aan het einde van Gods lange Sabbats rustdag, een paradijs zou zijn net als Eden. Jehovah vertrouwde zijn schepping dus de vervulling van zijn voornemen als Schepper toe.

Maar, Adam en Eva waren ongehoorzaam aan God en werden ter dood

veroordeeld voordat zij hun eerste kind hadden. Als gevolg daarvan erfden al hun kinderen de veroordeling van de dood. Daarom blijft de dood ons tot op de dag van vandaag achtervolgen. Enkelen hebben geopperd dat God gewoon overnieuw had kunnen beginnen en een andere Adam en Eva had kunnen scheppen, en wellicht zou het volgende paar het wel "goed doen." Maar, dat zou de strijdvrage die de Duivel had opgeworpen niet hebben beantwoord. De Duivel had Jehovah er trouwens net van beschuldigd dat hij gelogen had; als God opnieuw zou beginnen en vervangingen voor Adam en Eva zou scheppen, zou hij een leugenaar zijn, omdat hij zijn zichzelf opgelegde sabbat zou overtreden.

Anderen hebben geopperd dat Jehovah Adam en Eva ermee weg had kunnen laten komen. Maar, God had reeds gezegd dat de straf van ongehoorzaamheid de dood zou zijn. Wanneer God zijn straf niet zou uitvoeren, zou hij een leugenaar zijn, omdat hij duidelijk zei: **"Op de dag dat gij daarvan eet, zult gij beslist sterven."**

Als God eenvoudigweg niets zou doen en de mensheid zou toestaan door te leven in de vervallen staat waarin we ons nu bevinden, zou Jehovah ook een leugenaar zijn, omdat hij had gezegd dat het zijn voornemen was een volmaakt ras van goddelijke mensen in het paradijs op aarde te hebben, wanneer zijn Sabbat eindigde. Hoe kon God dat dilemma oplossen? Het leek er werkelijk op dat de slinkse Duivel Jehovah God schaakmat had gezet.

Maar, toch niet. Op dezelfde dag dat God Adam en Eva veroordeelde tot de dood, kondigde hij aan dat zijn "vrouw" een zaad zou voortbrengen dat alles recht zou zetten. Maar, wie zou dat zaad zijn?

Zoals God uiteindelijk zou uitleggen in de Bijbel, was het nodig een weg te vinden die verzoening zou brengen voor Adams zonde. God had een wettelijke basis nodig om Adams zondige nageslacht te bevrijden. In overeenstemming met de rechtvaardigheids beginselen die God gesteld had, kon God op rechtmatige wijze de veroordeling van de dood die over ons hangt verwijderen, wanneer er een overeenkomstig offer kon worden gebracht.

Maar, waar kon een ander volmaakt mens worden gevonden? Geen van Adams nakomelingen kon God de waarde geven die in overeenstemming was met Adams leven. Zoals al eerder gezegd, God kon ethisch gezien niet zijn eigen Sabbat overtreden door een ander volmaakt mens te scheppen. Geen engel kon zich devalueren tot het gelijke wat Adam verloren had. De oplossing die Jehovah gaf, is de reden dat Jezus als kind geboren moest worden.

Omdat Jezus voor zijn komst naar de aarde in de hemel leefde, was hij geen nieuwe schepping. God brak zijn "rust" van zijn scheppingswerk niet. God veranderde zijn belangrijkste hemelse Zoon, die precies naar zijn beeld was, enkel in een zaadcel en verenigde die met een eikel in de schoot van de maagd Maria, zodat zij Jezus' moeder werd. Daar de mensheid van oorsprong naar Gods

beeld gemaakt was, had Jezus' aardse moeder de capaciteit voor het ter wereld brengen van een volmaakte zoon van God - net zoals Adam dat eens geweest was. Doordat Jehovah de Vader was, en de vader de levengever is, terwijl de moeder de levensdrager is, zou het kind niet de zondige eigenschappen van zijn moeders ras erven, maar zou het toch volledig mens zijn, maar zonder (overgeërfde Adamitische) zonde.

Jezus legde gewillig zijn hemelse natuur af toen hij mens werd. De Bijbel noemt Jezus zelfs de Tweede mens en de Laatste Adam. Dat betekent dat hij de tweede *volmaakte* mens is. En hij is de "laatste Adam," omdat Jehovah nooit meer rechtstreeks een ander mens op aarde zal scheppen. Al degenen die uiteindelijk als volmaakte mannen en vrouwen zullen leven, zullen opnieuw gevormde nakomelingen van Adam en Eva of hun kinderen zijn.

Ondanks dat Christus geen verheerlijkte geestelijke zoon van God was toen hij op aarde was, had hij de glorie van Jehovah over zich omdat hij nog steeds Gods Zoon was. En, als de volmaakte Zoon van God, was hij toen in een positie zijn leven te geven zodat hij de Redder van de wereld kon worden, zoals de engelen bij zijn geboorte hadden aangekondigd.

In het licht van de wonderbaarlijke wijze waarop God is omgegaan met de uitdaging van de Duivel, krijgen we hopenlijk een diepere waardering voor de reden waarom de verheugde engelen, in de nacht van Jezus' geboorte, de volgende woorden zongen: **"Glorie in de hoogste hoogten aan God."** Het verslag van de geboorte, het leven en de dood van Jezus Christus is zo absoluut voortreffelijk, dat het eenvoudigweg niet ontsproten kan zijn aan een menselijke geest.

Maar, er is nog een geboorte die zelfs een nog grotere impact op de wereld zal hebben. Die geboorte wordt beschreven in het 12de hoofdstuk van Openbaring en heeft te maken met de geboorte van Gods koninkrijk in de hemelen. Als direct resultaat van die hemelse geboorte, breekt er oorlog uit in het rijk boven ons. Daarom lezen we in Openbaring 12:7-9a : **"En er brak oorlog uit in de hemel: Michaël en zijn engelen streden tegen de draak, en de draak en zijn engelen streden, maar hij zegevierde niet, en ook werd er voor hen geen plaats meer gevonden in de hemel. Neergeslingerd werd daarom de grote draak, de oorspronkelijke slang, die Duivel en Satan wordt genoemd, die de gehele bewoonde aarde misleidt."**

Net zoals bij Jezus' menselijke geboorte, zal Satan, wanneer Gods koninkrijk volledig aan de macht komt in de hemel, het trachten te vernietigen. Wanneer hij er niet in slaagt te voorkomen dat Gods koninkrijk aan de macht komt, en hij in plaats daarvan uit de hemel geworpen wordt, slaan bij hem en zijn woedende demonen "alle stoppen door" en zullen zij, door middel van hun onzichtbare krachtige onvloed over de mensheid, hun "verschroei-de-aarde-beleid" initiëren.

Het valt niet te ontkennen dat de natiën op dit moment niet alleen de beschikking hebben over de overweldigende kracht van massavernietiging, maar zij laten ook blijken dat ze onweerstaanbaar geobsedeerd zijn door de vernietiging van "vijandige landen" - en onontkoombaar van plan zijn hun grillen op welke manier maar ook uit te voeren, wát de gevolgen voor de mensheid ook moge zijn.

Het is daarom onze wens dat een ieder van u, in deze "Kerst" periode, met waardering overdenkt wat Jehovah voor de mensheid heeft gedaan door zijn Zoon te geven. En door uw geloof in Jezus als de Redder, hopen we dat een ieder een schuilplaats kan vinden voor de storm die gaat komen; zodat de zegening van de engelen uiteindelijk beërfd kan worden: *"Vrede onder mensen van goede wil."*